

MYNDIGHETEN FÖR
FAMILJERÄTT OCH
FÖRÄLDRASKAPSTÖD

BESLUT

Dnr. 3.1.2:1149/19 *nr 26*
Skellefteå, 27 november 2020

Adoptionscentrum
Box 1188
171 23 Solna

Beslut om auktorisation för adoptionsförmedling i utlandet

Sökande

Adoptionscentrum

Ärende

Ansökan om auktorisation att arbeta med internationell adoptionsförmedling i Sydkorea

Beslut

Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd (MFoF) ger Adoptionscentrum auktorisation att arbeta med internationell adoptionsförmedling i Sydkorea.

Auktorisationen gäller för tiden 27 november 2020 – 31 december 2021.

Per Bergling
Generaldirektör

Adam Bitén
Föredragande

exp via Relu 2020-12-01
/mw

Motivering

Adoptionscentrum (sökanden) har ansökt om fortsatt auktorisation för att arbeta med internationell adoptionsförmedling i Sydkorea. MFoF har utrett om förutsättningarna för att bevilja fortsatt auktorisation är uppfyllda. Till grund för bedömningen ligger de handlingar som sökanden har gett in samt information från nationella och internationella organisationer och andra aktörer.

Vid utredningen har vissa uppgifter framkommit som MFoF valt att utreda närmare då de ansetts kunna ha betydelse för bedömningen av de särskilda rekvisit som följer av 6 a § lagen (1997:192) om internationell adoptionsförmedling (LIA). Uppgifterna beskrivs nedan, i anslutning till närmast berört rekvisit.

Enligt 6 a § första stycket LIA får en sammanslutning, som har auktorisation att arbeta med internationell adoptionsförmedling i Sverige, ges auktorisation att arbeta med adoptionsförmedling i ett annat land under förutsättning att;

1. det andra landet har en adoptionslagstiftning eller annan tillförlitlig reglering av internationell adoption, som beaktar de grundläggande principer för internationell adoption som uttrycks i Förenta Nationernas konvention om barnets rättigheter och i 1993 års Haagkonvention om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner,
2. det andra landet har en fungerande administration kring internationell adoptionsverksamhet,
3. det står klart att sammanslutningen kommer att förmedla adoptioner från det andra landet på ett sakkunnigt och omdömesgillt sätt, utan vinstintresse och med barnets bästa som främsta riktmärke,
4. sammanslutningen redovisar kostnaderna i det andra landet och hur de fördelar sig,
5. det med hänsyn till kostnadsbilden och omständigheterna i övrigt bedöms som lämpligt att sammanslutningen fortsätter ett adoptionssamarbete med det andra landet, och
6. sådan annan verksamhet än internationell adoptionsförmedling som sammanslutningen bedriver, inte äventyrar förtroendet för adoptionsverksamheten.

Av 7 § första stycket LIA framgår att auktorisation enligt 6 a § samma lag får ges för högst två år.

Enligt 1 § lag (1997:191) med anledning av Sveriges tillträde till Haagkonventionen om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner (Haagkonventionen) ska konventionen i originaltextens lydelse gälla som lag i Sverige.

Enligt artikel 10 i Haagkonventionen får auktorisation beviljas och innehas endast av sammanslutningar som kan visa att de har erforderlig kompetens att genomföra de uppdrag som kan komma att anförtros dem.

Sverigeauktorisat ion (6 a § första stycket LIA)

Sökanden har auktorisation att arbeta med internationell adoptionsförmedling i Sverige som gäller till och med den 31 december 2021.

Adoptionslagstiftning eller annan tillförlitlig reglering (6 a § första stycket p 1 LIA)

Sydkorea har följande lagstiftning och reglering vad gäller internationell adoption:

- Act on special cases concerning Adoption (Special Adoption Act)
- Enforcement Rule of the Special Adoption Act
- Enforcement Decree of the Special Adoption Act
- Act on the Registration, etc. of Family Relationships

Sydkorea har skrivit under och ratificerat Förenta Nationernas konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen). Landet har också skrivit under Haagkonventionen. Arbete med ratificering av Haagkonventionen pågår.

Angående uppgifter till MFoF om att subsidiaritetsprincipen inte följs

Subsidiaritetsprincipen finns tydligt reglerad i artikel 7 Special Adoption Act, vilken anger att de sydkoreanska adoptionsorganisationerna måste leta efter familj inom landet under minst sex månader efter att samtycke till adoption har getts. Först efter att alla möjligheter till nationell adoption är utredda och minst tre sydkoreanska familjer nekat till att adoptera barnet, kan internationell adoption bli aktuell.

National Child Research Centre är en sydkoreansk kunskapsmyndighet inom bl a internationella adoptioner. National Child Research Centre har uppgett att de internationella adoptionerna bara tillåts utgöra en viss andel av de nationella adoptionerna och att det under år 2019 genomfördes 387 stycken (55 %) nationella adoptioner och 317 stycken internationella adoptioner i Sydkorea. National Child Research Centre har också uppgett att internationell adoption bara får utgöra ett alternativ för de barn som inte kan placeras i en lämplig sydkoreansk familj. De har vidare uppgett att placering av barnet i annan familj bara kan utgöra ett alternativ efter en noggrann utvärdering av möjligheten för barnet att återvända till sin biologiska familj.

De uppgifter som MFoF erhållit om brister i tillämpningen av subsidiaritetsprincipen är allmänt hållna och har inte kunnat bekräftas i den vidare utredningen. De senaste lagändringarna har också gett de sydkoreanska myndigheterna bättre insyn i organisationernas arbete än tidigare. National Child Research Centre är av åsikten att subsidiaritetsprincipen tillämpas idag. MFoF anser att det inte påvisat att det föreligger några sådana brister i tillämpningen principen att auktorisation inte kan beviljas.

Angående uppgifter till MFoF om att det saknas hinder i sydkoreansk lag mot att barn med okänd bakgrund blir aktuella för internationell adoption

National Child Research Centre och Familjedomstolen i Seoul bekräftar att det saknas direkta hinder mot detta i lagstiftningen men påpekar också att det enligt artikel 12 Special Adoption Act alltid krävs ett medgivande från barnets förmyndare.

National Child Research Centre har beskrivit hur myndigheterna hanterar situationer när ett barn har okänd bakgrund. Den lokala myndigheten besöker institutionen där barnet finns, lämnar rapport till polisen och tar DNA på barnet. I samband med detta får barnet

också genomgå en medicinsk undersökning. Barnet ges därefter ett familjenamn för att kunna registreras i ett familjeregister, vilket krävs för att barnet ska få sjukvård och sociala bidrag. Den lokala myndigheten upprättar också en individuell plan för att skydda barnet och beslutar sedan om en lämplig skyddsmetod. Detta sker vid en gruppkonferens med deltagande av personer med specifik kompetens. De olika skyddsmetoderna innefattar adoption, fosterhem och barnhem.

MFoF konstaterar att det finns en lagreglerad procedur som motverkar att adoption av barn med okänd bakgrund sker. Familjedomstolens i Seoul praxis visar också att denna inte beslutar om adoption av barn med okänd bakgrund. Sökanden har vidare uppgett att de bara förmedlar adoptioner från Sydkorea där det finns samtycke från den biologiska modern eller, om båda är kända, från båda föräldrarna.

MFoF bedömer att de inte finns en beaktansvärd risk att barn med okänd bakgrund kommer förmedlas för adoption till Sverige.

Angående konventionskravet att adoption bara får genomföras om behöriga myndigheter i barnets ursprungsland fastställt att barnet kan adopteras

MFoF:s utredning har visat att det i Sydkorea inte fattas något formellt beslut om att barnet kan adopteras. Det är de sydkoreanska adoptionsorganisationerna som ansvarar för att den lagreglerade subsidiaritetsprincipen efterlevs och för att matcha barnet med lämpliga föräldrar. Dessa organisationer verkar under löpande tillsyn av Ministry of Health and Welfare. Eventuella brister kan medföra att organisationerna inte längre tillåts förmedla adoptioner. Efter matchning skett skickar adoptionsorganisationen ärendet till Ministry of Health and Welfare som granskar hur ärendet handlagts och utfärdar utresetillstånd för barnet. Först därefter kan adoptionsorganisationen begära familjedomstolens tillstånd för adoptionen. Familjedomstolen granskar sedan ärendet och fattar det slutgiltiga beslutet om adoption ska beviljas eller inte.

MFoF bedömer att Ministry of Health and Welfares och familjedomstolens prövning uppfyller kravet i artikel 4 a i Haagkonventionen att adoption bara får genomföras om behöriga myndigheter i barnets ursprungsland fastställt att barnet kan adopteras.

Även i övrigt bedömer MFoF att Sydkorea har en adoptionslagstiftning eller annan tillförlitlig reglering av internationell adoption, och att denna reglering beaktar de grundläggande principer för internationell adoption som uttrycks i barnkonventionen och i Haagkonventionen.

Administration (6 a § första stycket p 2 LIA)

Svenska ambassaden i Seoul har uppgett att Sydkorea har ett väl fungerande rättssystem och att det finns en generellt god praxis angående adoptioner från Sydkorea till Sverige. Vidare uppger ambassaden att antalet internationella adoptioner från Sydkorea minskar.

Angående uppgifter till MFoF om bristande objektivitet i rådgivningen till ensamstående mödrar

Svenska ambassaden i Sydkorea har uppgett att de flesta barn som adopteras idag är födda utom äktenskapet. Andra uppgifter som inhämtas av MFoF visar att en klart övervägande majoritet av de barn som adopteras kommer från ensamstående föräldrar. Statistik från den ideella organisationen Truth and Reconciliation for the Adoption Community of Korea (TRACK) anger att ca 90 % av det totala antalet adoptioner sker

från ensamstående mödrar. En anledning kan vara den traditionella synen på familjen i Sydkorea. Äldre familjemedlemmar har mycket att säga till om och kan utöva starka påtryckningar för att barn födda utom äktenskapet ska lämnas bort.

MFoF anser det viktigt att såväl ensamstående föräldrar som andra föräldrar som vill lämna bort sina barn får objektiv och korrekt rådgivning och fattar självständiga beslut. Av sydkoreansk lagstiftning framgår att rådgivning måste ges till biologiska föräldrar som överväger att lämna bort sitt barn för adoption. Det är sedan adoptionsorganisationerna som tillhandahåller själva rådgivningen.

Adoptionsorganisationen Social Welfare Society (den organisation som sökanden samarbetar med) uppger att huvuddelen av organisationens rådgivning avser oplanerade graviditeter bland ensamstående. Organisationen menar att man därvid lämnar opartiska råd och att något vinstintresse inte finns.

MFoF anser det vara problematiskt att adoptionsorganisationer ger rådgivning till föräldrar som funderar på att lämna bort ett barn, men noterar att uppgifterna om bristande objektivitet avsett händelser långt tillbaka i tiden. Det har inte framkommit några uppgifter om att det skulle förekomma bristande objektivitet i rådgivningen idag.

Angående uppgifter till MFoF om att de sydkoreanska adoptionsorganisationerna drivs med vinstintresse, att godtyckliga adoptionsavgifter förekommer och att myndigheterna i Sydkorea saknar tillräcklig insyn i organisationernas ekonomi

Av artikel 6 Enforcement Decree of the Special Adoption Act framgår att organisationerna bara får ta ut avgifter motsvarande de kostnader som uppkommit i direkt samband med adoptionen. Vidare framgår att kostnaderna ska godkännas av Ministry of Health and Welfare.

Social Welfare Society uppger att de saknar vinstintresse och alltid söker godkännande av Ministry of Health and Welfare. National Child Research Centre bekräftar att så är fallet och tillägger att de kontinuerligt granskar kostnaderna och den finansiella situationen för den adoptionsorganisation som söker ersättning.

MFoF konstaterar att de uppgifter som förekommit om för höga och godtyckliga avgifter har avsett händelser före 2014 och inte heller avsett Social Welfare Society. Det finns inga aktuella uppgifter som ger anledning att ifrågasätta att Social Welfare Society drivs utan vinstintresse idag. Den kostnadsredovisning som följer av sökandens auktorisationsansökan visar också att dess kostnader för adoptioner i Sydkorea inte ökat nämnvärt sedan 2015.

Vad gäller uppgifterna om myndigheternas bristande insyn i organisationernas ekonomi så avser även dessa händelser innan den nya sydkoreanska tillsynslagstiftningen trädde i kraft.

MFoF bedömer det utrett att myndigheterna i Sydkorea har nödvändig insyn i adoptionsorganisationernas verksamhet och att Social Welfare Society inte bedriver adoptionsverksamhet i vinstsyfte.

Angående uppgifter till MFoF om att släktingar utgett sig för att vara biologiska föräldrar till barn som överlämnats för adoption

Enligt National Child Research Centre kan det inte helt uteslutas att sådant tidigare förekommit. De uppgifter som MFoF tagit del av handlar om ett enskilt fall före år 2000.

Den nuvarande adoptionslagstiftningen tillåter adoption först efter att de biologiska föräldrarna lämnat sitt skriftliga samtycke på en särskild blankett.

MFoF finner det inte belagt att det fortfarande förekommer att andra än de biologiska föräldrarna lämnar samtycke till adoption.

Angående uppgifter till MFoF om att registrering av nyfödda inte alltid sker och att så kallade "babyboxar" uppmuntrar föräldrar att överge barn anonymt

Att barn inte registreras och överges kan bero på den stigmatisering som kan drabba unga ensamstående föräldrar. För att överkomma detta problem och säkerställa barnets absoluta rätt till ett eget namn, medborgarskap, identitet och ursprung (artikel 7-8 i barnkonventionen) finns en lagstadgad skyldighet för föräldrar att registrera nyfödda barn i ett familjeregister. Sydkorea har också under 2015 genomfört en lagändring som innebär att sekretess är möjlig för vissa uppgifter i familjeregistret. Syftet med detta är att underlätta för unga ensamstående föräldrar att registrera barnet.

Vidare måste alla institutioner som driver babyboxar även bedriva rådgivningsverksamhet för biologiska föräldrar som vill lämna bort sitt barn.

Sydkorea arbetar aktivt med ny lagstiftning för att ytterligare motverka att barn överges anonymt. Enligt uppgifter från National Child Research Centre pågår också kontinuerligt arbete med att påverka de bakomliggande normerna och på så sätt bidra till att alla nyfödda barns rätt till identitet och ursprung respekteras.

MFoF anser att det är problematiskt att vissa nyfödda barn fortfarande inte registreras i Sydkorea. Men myndigheten anser också att nyligen genomförda och pågående lagändringar samt arbetet för att påverka normer haft god effekt. Problemen med anonymt övergivna barn är därför inte längre av en sådan omfattning att de skulle kunna utgöra hinder för auktorisation.

MFoF gör, även med beaktande av ovanstående omständigheter, sammantaget bedömningen att Sydkorea har en fungerande administration kring internationell adoptionsverksamhet.

Det sätt på vilken förmedlingen sker (6 a § första stycket p 3 LIA)

Sökanden har förmedlat adoptioner från Sydkorea sedan 1980 och har god kännedom både om adoptionslagstiftningen och de förhållanden som råder för barn i landet. Sökandens kostnader för adoption i landet liksom adoptionsavgiften för de sökande är oförändrade sedan 2015.

Den löpande tillsynen har inte uppenbarat några omständigheter som ger skäl att anmärka på sökandens förmedling av adoptioner från Sydkorea.

MFoF gör därför bedömningen att sökanden kommer fortsätta förmedla adoptioner från Sydkorea på ett sakkunnigt och omdömesgillt sätt, utan vinstintresse och med barnets bästa som främsta riktmärke.

Redovisning av kostnader (6 a § första stycket p 4 LIA)

MFoF har kontrollerat sökandens redovisning av kostnader och fördelningen av dessa. MFoF har funnit att redovisningen överensstämmer med MFoF:s angivna villkor.

Lämplighetsbedömning (6 a § första stycket p 5 LIA)*Angående uppgifter i media om oegentligheter vid adoptioner i Sydkorea*

Sydkoreanska nyhetsmedia har rapporterat att ansvariga för adoptionsbyråer har fängslas för ekonomiska oegentligheter samt att försvunna barn har adopterats bort.

Sveriges ambassad i Sydkorea bekräftar att oegentligheter synes ha förekommit under 60-, 70- och 80-talet men att den sydkoreanska staten numera har betydligt större insyn i förmedlingsverksamheten. Ambassaden gör bedömningen att de senaste lagändringarna också innebär en högre grad av rättssäkerhet i adoptionsprocessen. Ambassaden har inte erhållit några uppgifter om oegentligheter sedan den nya lagstiftningen infördes.

Angående uppgifter till MFoF om att Social Welfare Society förmedlat adoptioner till Sverige tidigare än tillåtet och brutit mot bestämmelserna gällande skyldigheten att leta inhemska lösningar för barnets placering

Uppgifterna härrör från intresseorganisationer i Sydkorea och avser 41 adoptioner under perioden 2013-2014 där de biologiska föräldrarna gett samtycke till adoption tidigare än de sju dagar efter barnets födelse som riktlinjerna för adoption i landet föreskriver. Uppgifterna att Social Welfare Society har brutit mot bestämmelserna gällande skyldigheten att leta inhemska lösningar för barnets placering avser 108 ärenden under samma period.

Enligt Ministry of Health and Welfare finns inga uppgifter om att några av de berörda barnen skulle vara adopterade till Sverige.

Vid Ministry of Health and Welfares utredning av organisationerna 2014 bekräftades att Social Welfare Society inte letat nationella lösningar för vissa barns placering under tillräckligt lång tid. Organisationen tilldelades därför en varning. Utredningen föranledde också ny lagstiftning som bland annat innebär att all dokumentation nu granskas av Ministry of Health and Welfare innan det blir aktuellt med internationell adoption. Enligt Ministry of Health and Welfare har det inte framkommit några uppgifter om liknade avvikelser sedan lagändringen.

Inte heller MFoF har erhållit några uppgifter som antyder att det fortfarande förekommer allvarliga avvikelser i Sydkorea, eller funnit någon annan omständighet som på ett avgörande sätt påverkar lämpligheten av ett fortsatt adoptionssamarbete.

MFoF bedömer således det är lämpligt att sökanden fortsätter adoptionssamarbetet med Sydkorea.

Annan verksamhet i Sydkorea (6 a § första stycket p 6 LIA)

Det har inte framkommit att sökanden bedriver någon annan verksamhet i landet.

Slutsats av bedömningen

MFoF bedömer att samtliga kraven i 6 a § LIA och Haagkonventionen är uppfyllda och att sökanden därför ska ges auktorisation att arbeta med internationell adoptionsförmedling i Sydkorea.

MFoF finner att det saknas skäl att förena auktorisationen med särskilda villkor.

Sökandens auktorisation att arbeta med adoptionsförmedling i Sverige löper ut den 31 december 2021. Auktorisationen att arbeta med adoptionsförmedling i Sydkorea ska därför ges till samma tidpunkt.

Hur man överklagar beslutet

Beslutet kan överklagas till Förvaltningsrätten i Umeå. Överklagandet ska vara skriftligt. Ange att det gäller beslut om auktorisation med dnr. 3.1.2:1149/19. Ange även på vilket sätt beslutet ska ändras. Överklagandet ska skickas till MFoF och ska ha inkommit till MFoF inom tre veckor från den dag då den som överklagar fick del av beslutet.